

Motion till riksdagen

1987/88:K224

av Ingvar Karlsson i Bengtsfors och Jan Hyttring (c)
om kollektivanslutningen

Kollektivanslutningen till det socialdemokratiska partiet skall upphöra vid utgången av 1990. Detta beslut togs med vånda av den socialdemokratiska partikongressen 1987.

Debatten om anslutningsformen har förts under många år och riksdagen har vid åtta tillfällen uttalat att kollektivanslutningen skall upphöra.

Det finns nu ingen garanti för att den odemokratiska anslutningsformen kommer att upphöra. Beslutet kan ändras vid nästa kongress. Därför är det nödvändigt att nu lagstifta mot kollektivanslutningen.

De riktlinjer som socialdemokraterna angett skall gälla efter 1991 är även de kränkande för den enskilde. Den s. k. organisationsmodellen skall införas. Det betyder att facklig organisation – klubb, sektion eller avdelning – ansluter sig till arbetarkommunen. Organisationsavgiften baseras på det totala antalet medlemmar i fackorganisationer, således får alla oavsett partitillhörighet bidra med medlemsavgifter.

Skillnaden mot kollektivanslutningen är att den enskilde inte personligen är bokförd som medlem utan den fackliga organisationen är medlem.

Återigen visar socialdemokraterna prov på sin dåliga smak och accepterar inte den enskildes integritet. I detta fall är till och med reservationsrätten borttagen.

Ett flerpartisystem bygger på att människor själva tar ställning i partival, och medlemskap är en av demokratins viktigaste grundvalar. Detta innebär att det aldrig får förutsättas att någon kategori människor enskilt eller i grupp vinner anslutning till ett visst parti eller tvingas att ensidigt stödja en partipolitisk inriktning som är emot den personliga övertygelsen.

En stark fackföreningsrörelse tillgänglig för alla anställda, vilken kan skapa balans på arbetsmarknaden i fördelningen av produktionsresultatet är en viktig tillgång i det svenska samhället. Det innebär att det finns ett övergripande samhällligt intresse att slå vakt om fackföreningen som en viktig resurs för den enskilde när det gäller att värna sina individuella intressen och för en grupp att värna om sitt kollektiv.

Det får inte vara så att ett enskilt medlemskap i en fackförening innebär att denna fackförening på grund av medlemskapet skickar pengar till det socialdemokratiska partiet. Det skulle vara att betala medlemsavgift utan att få några rättigheter och utan reservationsrätt.

Alternativet för den enskilde skulle vara att gå ur den fackliga organisatio-

nen och därmed tvingas ställa sig osolidarisk med arbetskamraterna i deras fackliga arbete.

Mot. 1987/88
K224

Det är en framgång att socialdemokraterna nu lovat att kollektivanslutningen skall upphöra men oroväckande med det nya förslaget om organisationsanslutning. Vidare är tidpunkten för avskaffandet satt för långt fram i tiden. Riksdagen bör därför nu lagstifta i frågan.

Lag om formerna för anslutning till politiskt parti

Härigenom föreskrivs följande:

Enskild person får antas som medlem i politisk sammanslutning endast om han genom egen ansökan gett till känna att han önskar inträda i sammanslutningen. Antas någon som medlem utan sådan ansökan, saknar det rättsverkan.

Hemställen

Vi hemställer därför

1. att riksdagen beträffande kollektivanslutningen till politiskt parti beslutar om lag i enlighet med vad som angetts i motionen,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att fristående organisation inte må anslutas till politiskt parti.

Stockholm den 26 januari 1988

Ingvar Karlsson (c)
i Bengtsfors

Jan Hyttring (c)